Notat

Oktober 2005

Fjernvarmepriserne i Danmark - Resultatet af prisundersøgelsen 2005

Indledning

Den undersøgelse af fjernvarmepriserne i Danmark, som Dansk Fjernvarme netop har gennemført, viser, at fjernvarmeprisen generelt har været stabil i det forløbne år. Undersøgelsen viser imidlertid også, at der fortsat er stor spredning i de årlige udgifter til opvarmning af en typisk bolig.

Der er en lang række årsager til disse prisforskelle. Blandt de vigtigste kan nævnes:

- Varmeværkets afskrivningspolitik
- Varmeværkets alder
- Indregning af tidligere års over/underskud
- Forbrugerens pris for at blive tilsluttet fjernvarmeværket - er det sket gratis, således at investeringen opkræves gennem varmeprisen, eller har forbrugeren selv betalt de faktiske udgifter ved tilslutningen
- Hvilket pålæg har myndighederne givet værket - skal det producere kraftvarme på naturgas eller skal det producere varme på halm eller flis.
- osv.

Det er derfor ikke tilstrækkeligt blot at se på de øjeblikkelige priser, da disse kan dække over vidt forskellige forhold.

Undersøgelsens resultater (alle priser er inkl. moms)

Den gennemsnitlige pris for at opvarme et hus på 130 m² med et årligt varmeforbrug på 18,1 MWh er på ca. 12.800 kr./år, beregnet uden at tage hensyn til værkernes størrelse, hvilket er en stigning på ca. 100 kr. i forhold til sidste års undersøgelse. Tages hensyn til værkernes størrelse, er gennemsnittet ca. 11.100 kr./år, hvilket også er 100 kr. højere end sidste år.

25 % af værkerne har priser, der ligger under 10.600 kr./år. Der er 25 %, der ligger over 14.200 kr. årligt, mens det værk, der ligger i midten (50 % fraktilen), afregner med 12.300 kr. årligt.

Figuren, **»Varmepriser gennemsnit«**, viser dels de øjeblikkelige gennemsnitlige varmepriser og dels udviklingen gennem de sidste 5 år for de forskellige typer fjernvarmeværker.

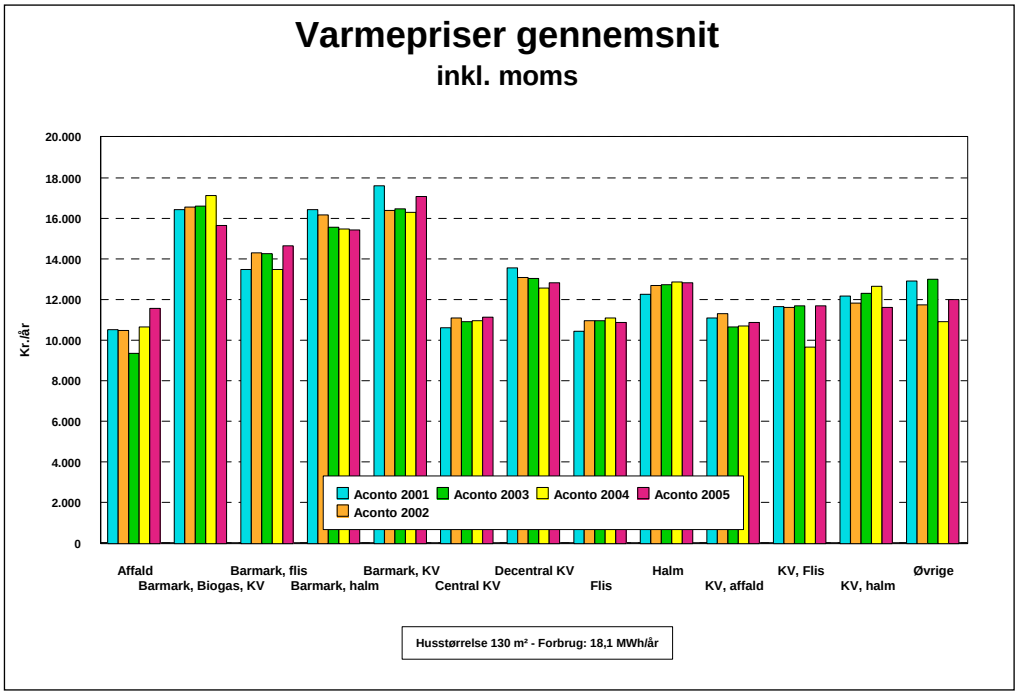

Der er fortsat stor forskel på prisen afhængig af det anvendte brændsel og produktionsformen. Varmeprisen fra kraftvarmeværker er således generelt højere end prisen fra værker, der producerer varme på basis af biobrændsel, og værker, der modtager spildvarme fra virksomheder. Her er det imidlertid vigtigt at være opmærksom på, at mange af de værker, der anvender biobrændsel i form af halm og flis, har været igennem perioder med relativt høje priser.

Figuren **»Varmepriser laveste, gennemsnit, højeste«** viser forskellen mellem det billigste og det dyreste værk inden for den enkelte gruppe samt gruppens gennemsnitlige pris for opvarmning af et 130 m² hus med et forbrug på 18,1 MWh/år.

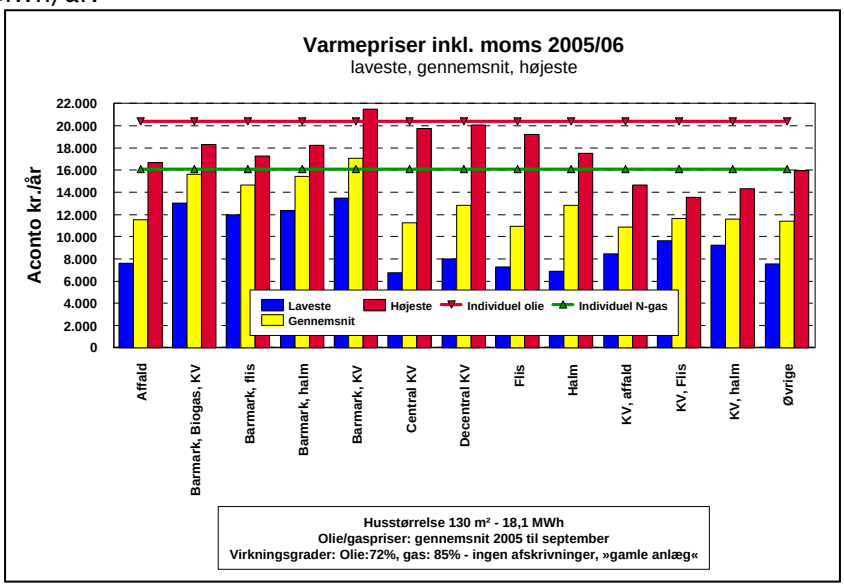

Ved opdelingen af værkerne efter, hvilken forsyningskilde/brændsel det enkelte værk anvender, er der valgt den gruppe, som leverer hovedmængden af varme. Alligevel er det nødvendigt at placere en række værker i en særlig gruppe. Det er værker, der anvender flere forskellige energiformer, og værker, som får hovedparten af varmen fra en virksomhed, og derfor kun producerer spids- og reservelast på eget produktionsanlæg.

Barmarksværkerne er placeret i særlige grupper på grund af de særlige forhold for disse værker, især deres relativt store gæld.

Til sammenligning er vist prisen for opvarmning med henholdsvis individuel olie og naturgas. Ved beregning af varmepriserne for individuel olie og naturgasfyring er der regnet med de gennemsnitlige priser i 2005 til og med september vægtet med det antal dage, prisen har været gældende. Der er regnet med en virkningsgrad på 72 % for oliefyring og med 85 % for fyring med naturgas. Disse relativt lave virkningsgrader kompenserer for, at der ikke er regnet med forrentning og afskrivning af de individuelle fyringsanlæg.

Bortset fra grupperne med kraftvarme på affald, flis eller halm er der værker i alle grupper, der har varmepriser, der er højere end prisen for opvarmning med individuel naturgas, og en enkelt gruppe, barmarksværker med kraftvarme på naturgas, har to værker, hvor varmeprisen ligger over individuel oliefyring.

Figuren **»Varmepriser inkl. moms for 2005/2006«** viser, at ca. 12 % af fjernvarmeværkerne har priser højere end prisen for opvarmning med individuel naturgas, og to værker har priser højere end prisen for opvarmning med fyringsolie.

Ved et simpelt gennemsnit vægter alle værker lige meget, mens et stort værk vægter mere end et lille værk i det vægtede gennemsnit.

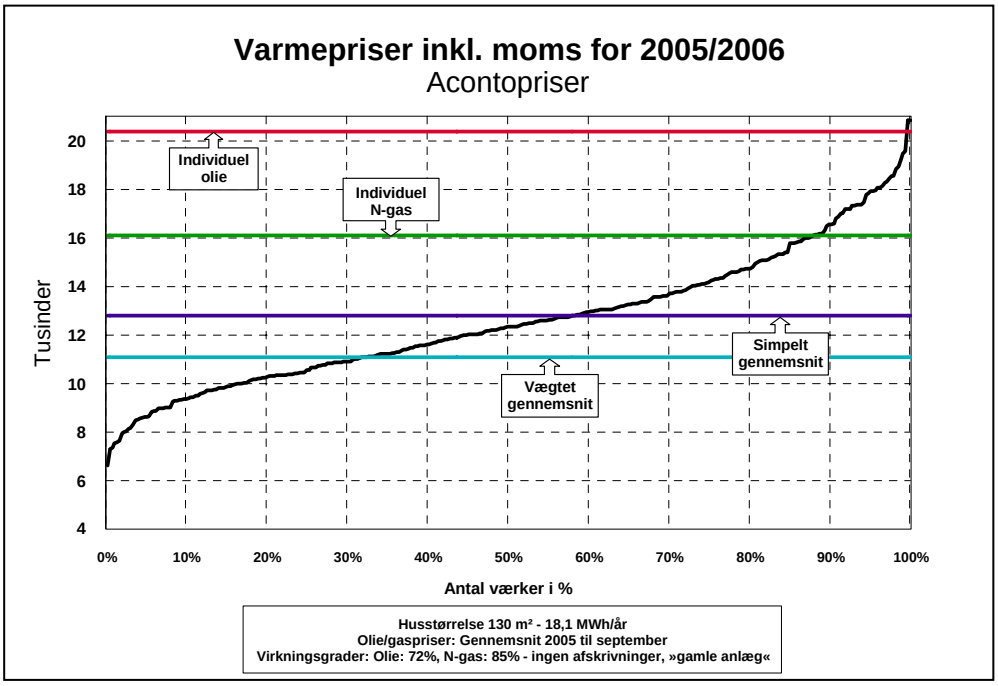

Prisændringer

Halvdelen af værkerne har hævet acontoprisen i forhold til den afregnede pris sidste år, 35 % har uændrede priser, mens 15 % har sænket prisen.

Den største stigning for et værk er på ca. 4.000 kr./år, mens det største fald er på 2.600 kr./år.

Prisudvikling

Figurerne **»Udvikling i fjernvarmeprisen 2001 til 2005«** viser udviklingen i de gennemsnitlige priser for opvarmning af et hus på 130 m² og et forbrug på henholdsvis 15 MWh/år og 18,1 MWh/år. Endvidere vises den tilsvarende pris for opvarmning med naturgas og med fyringsolie samt udviklingen i forbrugerprisindekset.

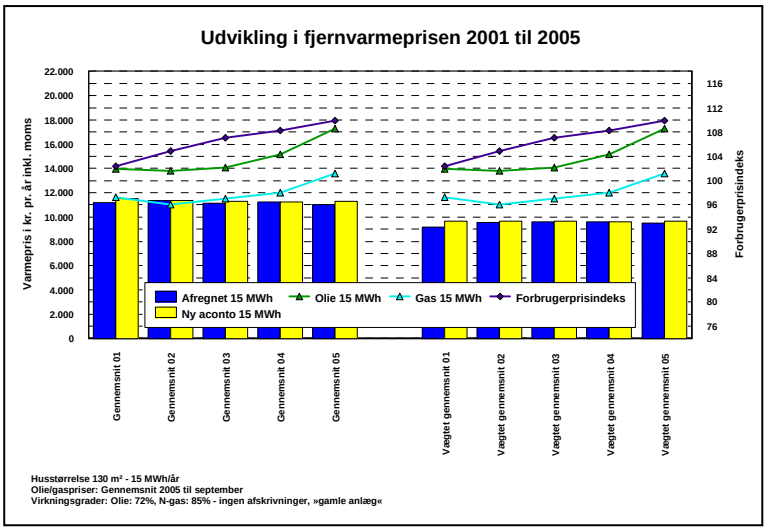

Figurerne viser, at i 2001, 2002 og 2003 var den gennemsnitlige pris for opvarmning af et hus på 130m² og med et forbrug på 15 MWh/år på niveau med individuel naturgas, mens et hus med et forbrug på 18,1 MWh/år i alle de fem år har ligget under individuel naturgas. Årsagen er, at den faste afgift, som er en væsentlig del af udgiften til fjernvarme, er ens i de to tilfælde.

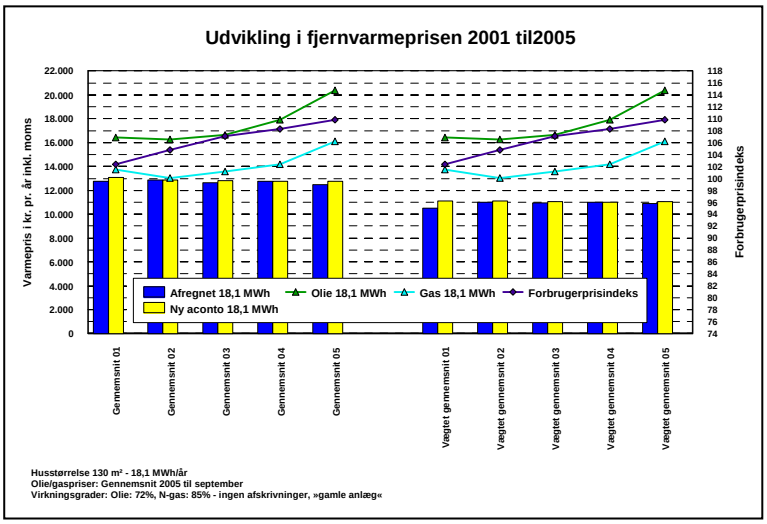

Samtidig viser figurerne, at forbrugerprisindekset er steget med ca. 8 % i perioden.

Fordeling mellem faste og variable bidrag

Fordelingen mellem de faste og variable indtægter har ikke ændret sig i det forløbne år. Ved 10 % af værkerne udgør det faste bidrag 20 % eller derunder af den samlede varmeregning for »standardhuset«. 70 % af værkerne har et fast bidrag, der udgør mellem 20 og 40 % af varmeregningen, mens de resterende har faste bidrag, der ligger over 40 % af varmeregningen.

Konklusion

Undersøgelsen viser, at der fortsat er fjernvarmeværker, der har priser, der ligger over prisen for opvarmning med individuel naturgas og for en enkelt gruppes vedkommende også værker med priser, der er højere end prisen for individuel oliefyring. Ca. 15 % af værkerne har priser, der er højere end prisen for opvarmning med individuel naturgas, mens kun 2 af værkerne har priser, der er højere end prisen for individuel oliefyring.

Det skal slås fast, at sammenligningerne med individuel opvarmning kun er gældende for en bolig på 130 m², som har et varmeforbrug på 18,1 MWh/år. Hvis forbruget er lavere, bliver konkurrenceforholdet forringet for fjernvarmen, fordi de faste bidrag udgør en relativt større del af varmeprisen ved fjernvarme end ved individuel opvarmning med olie og naturgas, og omvendt hvis varmeforbruget er større end 18,1 MWh/år.